

שפת אמת - פ' בשלח - נחמ"ז

תיא"פ - 1885

תיא"ה - 1875

במדרש ראו כי ה' נתן לכם השבת לכם ולא לאומות כו'. משל למלך וממוריו ומה' מנח' מה ברכתא אשתכח. ובקטור הפי' כי שבת ימים עשה ה' שהם ימי המעשה. שיש לכל יום התלבושות צומן שמול זה יש השפעה לכל הנבראים גם לאומות. אבל בש"ק כ' ויקדש אופו כמו קדושתו אשר אכ"ע כהקדש. פי' שאין התלבושות חילונית להשבת רק מלד הקדושה בלבד. [כמ"ש לית שולמיה אחרא כו']. ורק בני' שהם יכולין להודבק בגופא דמלכא יתקן להם השבת. ולכן לא היו יכולין לקבל השבת עד אחר יצ"מ שמודכבו נפשות בני'. ויש וזכרת כי עבד היית כו'. אף שתיקר השבת כי זו שבת. רק שהוא זכר ליצ"מ. כי ע"י יצ"מ נעשים בני' רלוין להשבת ככ"ל. כי המה דבוקים בשורש השפעות המיות ממי החיים. ולכן האכילו את המן שהוא שורש המזון שמתם מתפשטין כל מיני מזון. לכן נעמו בו כל הטעמים. לכן קראו שמו מן. כי לא ידעו מה. פי' שאין להשיגו. כי הוא למעלה מן התפשטות המזון. רק הוא שורש המזון. ורק מן כמ"ש המ"פ מלשון מינה את מאכלכם. וימן ה' דג כו' :

במזכרות הפרשה לאות על ירך כו' ויהי בשלח כו'. דעין קי"ם אחר יצ"מ איתא במדרש יליאת מלריס קשה כו'. כי יצ"מ ה' הגאולה מהגלות במעשה ובשיעבוד הגוף. וקי"ם ה' הגאולה בפנש. שאחר הגלות ה' נשאר מחשבות והרהורים מתוואחות המלריס. כעין דלייתא דהנחמות עוברין בנהר דימור קודם שעולין לג"ע לעמוד כל הרהורים מעוה"ז. כן עברו בים קודם קבלת התורה. כמו שגרמו צפ"ן וינחם העם כו'. וכן כל היראה והפחד ה' הכל רק במחשבה. וכן פרעה שרדף אשגו חמלק כו'. ולא ה' בטועל. רק שה' הגאולה לעקור שורש הגלות. ועל כ' אלו הגאולות רמוז במפילין. של יד תיקון המעשה. ועל ראש הוא תיקון המחשבות והמזון. וכ' למען מה' תורת ה' בפ"ך. לכן בעוד שלא נתקן הכל גם במחשבה. לא אמרו שירה. כי שירה היא אחר שלימות כל הגאולה. כדאיתא במד' שנעשרו לכם ואמרו שירה. וזו השירה ה' עדות שנעשרו לגמרי מגלות דמלריס. וכן הוא בכל הגאולות. ובפרט. נפש ישרא' גם כן פשוטא לחירות מליצה שיעבוד של ספ"א לריבין אח"כ גאולה שנית שלא להשאיר שמן והרהורים וזהו גאולה שלימה ככ"ל. ומליצו במדרש כי קי"ם בשביעי של פסח הוא בחי' השבת. ע"ש סוף פ' בא. והוא ככ"ל שמקודם ה' גאולה במעשה. בחי' ו' ימי המעשה. ואח"כ הגאולה בפנש בחי' השבת ככ"ל :